

Wie zijn de jongeren in de openbare ruimte?

Het zijn in ieder geval onze kinderen. Kinderen die graag buiten zijn, of beter, weg van hun ouders in meer of mindere mate.

Emmelkamp maakte een indeling in 2004 op basis van omgeving en vrijetijdsbesteding:

1. Pleiners: deze jongeren zijn veel buiten, weinig geplande activiteiten en ze zijn zeer zelfstandig in hun bewegingsvrijheid,
2. Uit-en-thuizers: Deze jongeren zijn buiten op weg naar en van. Lid van 1 of meer verenigingen. Ze zijn minder op straat dan de pleiners. Ze komen veelal uit de midden en hogere sociaal-economische klassen.
3. Beschermende: hun activiteiten vinden veelal plaats binnen een beschermde omgeving, het betreft veelal hoger opgeleide meiden.
4. Binnenjongeren: ze zijn veel thuis, brengen de vrije tijd vooral of alleen met familie door en weinig met andere jongeren. Doet mij denken aan gameverslaafden.
5. Planners: zeer georganiseerde vrijetijd. Hebben vaak een baantje, zijn lid van verenigingen, ze overbruggen grote afstanden en zijn daardoor weinig in de eigen buurt.

Jongeren zijn buiten om twee redenen:

1: verplaatsing: van en naar. Jongeren gebruiken veel de fiets en het openbaar vervoer.

2: activiteiten: informeel samenkomen zonder directe controle van volwassenen: hangen, sporten, winkelen, ontspannen, strand.

Jongeren zijn over het algemeen dus veel buiten de deur, wat het belang van een veilige en inspirerende openbare ruimte erg belangrijk maakt voor hun ontwikkeling. Alle jongeren hebben behoefte aan veiligheid en interactie. Die interactie is belangrijk voor hun ontwikkeling en veiligheidsgevoel nu en later. Jongeren zijn ook erg gevoelig voor uitsluiting en het gevoel van onrecht.

Hangen heeft zeker een doel: ontwikkeling van je identiteit, experimenteren = leren. De groeps cultuur helpt jongeren voor te bereiden op volwassen worden. Bovendien buiten zijn is gezond. Maar wat is nu eigenlijk een hangjongere? Globaal is 68% jongen en 31 % meid. En is dat dan die jongen die elke avond in het fietsenhok staat of is het de groep meiden die na het huiswerk even lekker in het park is? Het woord hangjongere is een containerbegrip geworden dat te pas en te onpas gebruikt wordt en een hele negatieve lading heeft. Veel jongeren in de openbare ruimte hebben daar ongewild last van.

De ruimte die jongeren nodig hebben staat al jaren onder druk. Niet alleen is de openbare ruimte veranderd en zijn ook veel ontmoetings- en sportplekken verdwenen, het is ook aardig vol geworden in Nederland en de grond is duur. Hierdoor is de druk op de openbare ruimte groter en is men elkaar meer tot last. Jongeren hebben nu eenmaal de behoefte om naar buiten te gaan, weg van hun ouders. Dat hoort bij de fase van hun leven. Het puberbrein is volop in ontwikkeling, planning, overzicht en inzicht in gevolgen zijn nog niet optimaal aanwezig. Dat is gewoon een gegeven.

Waar ik zorgen om heb is dat jongeren zwaar in de minderheid zijn, nu en de komende decennia. Reeds in 2000 signaleerde Justitie een toenemende intolerantie bij ouderen t.o.v. jongeren. Hier hoor ik nooit wat over in het nieuws. Er is in dit kader een leuk boekje verschenen, *Hangjongeren en Zeurouderen*. Vat u hem? En naar wie luisteren wij meestal? Juist.

Kortom, we luisteren slecht naar ze, maar mopperen wel. Het betrekken van jongeren bij besluitvorming is belangrijk, maar dan wel op een manier die bij hun beleving aansluit en als het ze iets oplevert. Jongeren willen wel wat, als het maar aansluit bij hun belevingswereld. Ik doe daarom een appel op vraaggericht werken in plaats van het alom vertegenwoordigde aanbodgericht werken, hierover straks meer. Social media biedt enorme kansen om jongeren meer te betrekken en om verbindingen te zoeken. Het verkleint de afstand. Jongeren zijn online veel eerlijker en oprechter, wijst onderzoek uit. Pak die kans!

6 op de 10 kinderen vinden dat ze te weinig ruimte hebben om te spelen. Daarnaast stoppen veel jongeren met sporten in georganiseerd verband in hun tienerjaren. Dat biedt legio kansen, waar de Richard Krajicek Foundation, Kompan en Zapeffect u graag verder over bijpraten.

In deze tijden van crisis, krimp en globalisering is meer aandacht voor jongeren zo ongelofelijk belangrijk. Laten we daar met zijn allen werk van maken.